

MRF 2022.202

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 5. juli 2022, j.nr. 22/04029 og 22/04030

Afslag på lovliggørende dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til padeltennisbane på samme sted som tidligere tennisbane ændret til dispensation med vilkår, da anlægget var omfattet af den lempeligere dispensationsadgang for turismevirksomhed i naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 3, nr. 7. Klage fra kommune blev afvist, da kommunen ikke havde den fornødne generelle ressortmæssig interesse i sagen.

I 2012 nedbrændte en del af Fakkegrav Badehotel, der var beliggende på en ca. 3,7 ha stor ejendom ud til Vejle Fjord i Hedensted Kommune og inden for Natura 2000-område nr. 78, Skove langs nordsiden af Vejle Fjord. Ejendommen, der var ejet af E, havde tidligere været anvendt til fem beboelseslejligheder, badehotel med ferielejligheder, restauration, mødelokaler og garager. Efter branden var E i dialog med myndighederne om mulighederne for genopførelse og fremtidig anvendelse af bygningerne. I 2016 meddelte Kystdirektoratet dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til opførelse af ni boliger i form af kædehuse som erstatning for det delvist nedbrændte badehotel. Denne dispensation blev ændret til et afslag af Miljø- og Fødevarerklagenævnet i januar 2018 (MAD 2018.71 Mfk), idet det ansøgte ville få et bebygget areal, som var større end den tidligere bebyggelse, og ville indebære en ændret anvendelse. I 2018 meddelte Kystdirektoratet afslag på opførelse af otte helårsboliger på ejendommen, hvilket Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæstede i november 2019 (j.nr. 19/00283 og 19/00284). Herefter ansøgte E om dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til opførelse af 12 ferieboliger på soklen af det delvist nedbrændte badehotel, hvilket Kystdirektoratet imødekom. Af ansøgningen om dispensation fremgik bl.a., at en eksisterende tennisbane på ejendommen ville blive renoveret med ny belægning og indhegning i samme omfang som det eksisterende anlæg. Efter klage fra Danmarks Naturfredningsforenings lokalafdeling stadfæstede Miljø- og Fødevarerklagenævnet dispensationen i januar 2021 (**MRF 2021.43 Mfk**). I marts 2021 stadfæstede Planklagenævnet kommunens landzonetilladelse til genopførelsesprojektet (j.nr. 20/09757). I oktober 2021 modtog Kystdirektoratet en anmeldelse om, at der var etableret en padeltennisbane på E's ejendom, som ikke var i overensstemmelse med den meddelte dispensation. Efter ansøgning meddelte direktoratet afslag på lovliggørende dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til padeltennis-

banen og meddelte samtidig påbud om lovliggørelse. Direktoratet fandt, at selvom det nye anlæg var opført inden for rammerne af den eksisterende tennisbane, adskilte det sig markant fra en almindelig tennisbane, bl.a. fordi padeltennisbanen var højere og mere lukket og kompakt og var opført med fire lystmaster. Hertil kom, at indhegningen bestod delvist af plexiglas og delvist af et markant trådhegn og derfor fremstod mere markant i kystlandskabet. Kystdirektoratets afslag på lovliggørende dispensation blev påklaget af E og af Hedensted Kommune. E anførte bl.a., at padeltennisbanen var mindre end en almindelig tennisbane, og at lyset kun ville være tændt, når banen var i brug. Hedensted Kommune anførte bl.a., at kommunen havde meddelt byggetilladelse til padeltennisbanen, og at kommunen samtidig havde vurderet, at padeltennisbanen var i overensstemmelse med en renovering af den oprindelige tennisbane, hvorfor padeltennisbanen ikke havde krævet ny landzonetilladelse fra kommunen. Dog havde kommunen anmodet E om at indgive ansøgning om lovliggørende byggetilladelse og landzonetilladelse til de fire lystmaster. Miljø- og Fødevarerklagenævnet foretog i forbindelse med klagesagen besigtigelse af ejendommen. For så vidt angik klagen fra Hedensted Kommune bemærkede nævnet, at efter naturbeskyttelseslovens § 86, stk. 1, nr. 3, er offentlige myndigheder klageberettiget, hvilket dog ifølge lovens forarbejder forudsætter, at myndigheden har en ressortmæssig interesse i sagen. Et enstemmigt nævn fandt, at kommunen ikke havde en sådan generel ressortmæssig interesse i den konkrete sag, hvorfor kommunens klage blev afvist. For så vidt angik spørgsmålet om dispensation fra strandbeskyttelseslinjen bemærkede nævnet, at det følger af naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 3, nr. 7, at der uanset § 65 b, stk. 1, kan gøres undtagelse fra § 15, stk. 1, til placering af mindre anlæg til eksisterende turismevirksomheder i tilknytning til hovedbebyggelsen på virksomhedens ejendom. Nævnets flertal (7 mod 1) fandt, at padeltennisbanen var omfattet af § 65 b,

stk. 3, nr. 7, og at der derfor kunne meddeles dispensation til anlægget på vilkår om, at belysningen på banen udelukkende var tændt i forbindelse med brug af banen til padeltennis, når banen blev benyttet, samt at belysningen skulle pege ned mod banen. Kystdirektoratets afslag blev derfor ændret til en dispensation på dette vilkår. I den forbindelse vurderede nævnet, at projektet ikke

ville påvirke Natura 2000-området, som ejendommen var beliggende i, væsentligt eller medføre en beskadigelse af yngle- eller rasteområder for bilag IV-arter, da der tidligere var meddelt dispensation til at opføre 12 ferieboliger på ejendommen med tilhørende forhold, og da padeltennisbanen var opført, hvor der tidligere havde ligget en tennisbane.

Kommentar: Afgørelsen giver anledning til en bemærkning om habitatbekendtgørelsens regler om Natura 2000-områder og bilag IV-arter. Det fremgår af Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse, at Kystdirektoratet – uanset direktoratets afslag på lovliggørende dispensation til padeltennisbanen – havde vurderet, at projektet ikke kunne påvirke Natura 2000-området væsentligt eller medføre beskadigelse eller ødelæggelse af planter eller yngle- eller rasteområder for bilag IV-arter. Klagenævnet henviste ikke til Kystdirektoratets vurdering, men foretog en selvstændig vurdering af påvirkningen af Natura 2000-området og bilag IV-arter, hvor der dog alene blev lagt vægt på, at der tidligere var meddelt dispensation til opførelse af 12 ferieboliger på samme ejendom, og at der tidligere havde ligget en tennisbane på samme sted. Afgørelsen indeholder derimod ingen oplysninger om bl.a. udpegningsgrundlaget for det Natura 2000-område, som ejendommen var beliggende i, ligesom klagenævnet ikke ses at inddrage det forhold, at anlægget adskilte sig fra den tidligere tennisbane ved bl.a. at være belyst og have en højere indhegning i plexiglas. Hertil kommer, at klagenævnet ikke inddrog det forhold, at der var tale om en lovliggørende dispensation, og at det i denne situation følger af EU-Domstolens dom i sag C-411/17, præmis 176, at en lovliggørelse forudsætter, at habitatdirektivets regler om Natura 2000-områder ikke omgås, at lovliggørelse kun sker undtagelsesvis, og at vurderingen ikke begrænses til fremtidige indvirkninger på miljøet, men også omfatter de miljøpåvirkninger, der har været siden projektets gennemførelse.

Afvisning af klage i sag om afslag på lovliggørende dispensation til padeltennisbane inden for strandbeskyttelseslinjen i Hedensted Kommune. Ændring af afslag på lovliggørende dispensation i sag om padeltennisbane inden for strandbeskyttelseslinjen i Hedensted Kommune

22/04029 og 22/04030

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens § 86, stk. 1, jf. § 78, stk. 4 og naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, jf. § 65 b, stk. 3, nr. 7, jf. § 78, stk. 4.[1]

Miljø- og Fødevarerklagenævnet afviser at realitetsbehandle klagen fra Hedensted Kommune (klager 2) over Kystdirektoratets afgørelse af 10. marts 2022 om afslag på lovliggørende dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til padeltennisbane, på matr. nr. [F1], Stouby, [A1], 7140 Stouby i Hedensted Kommune.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ændrer Kystdirektoratets afgørelse af 10. marts 2022 om afslag på lovliggørende dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til padeltennisbane, på matr. nr. [F1], Stouby, [A1], 7140 Stouby i Hedensted Kommune.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 1 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, der i overensstemmelse med naturbeskyttelseslovens § 78, stk. 4, har behandlet sagen i nævnets afdeling 9, jf. § 3, stk. 1, nr. 9, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 11. marts 2022 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af ejendommens ejer (klager 1) samt den 1. april 2022 af Hedensted Kommune (klager 2).

Klager 1 har navnlig anført, at

- der tidligere er meddelt dispensation til at genopføre et feriecenter, herunder renovering af eksisterende tennisbane,
- padeltennisbanen er mindre dominerende end den oprindelige tennisbane,
- det er vigtig for driften af feriecenteret, at der er en sportsaktivitet, og
- det fremgår af den tidligere dispensation, som er stadfæstet af Miljø og Fødevareklagenævnet, at projektet skal understøtte turismen.

Klager 2 har navnlig anført, at

- klager 2 har meddelt byggetilladelse og landzonetilladelse til opførelse af padeltennisbanen,
- banens indhegning er lavere end den nærtliggende bygning,
- banen ikke fremstår skæmmende i kystlandskabet, da den er placeret landværts ejendommens øvrige bebyggelse, og
- der bør kunne meddeles dispensation til det ansøgte, eventuelt med en række vilkår om blandt andet regulering af belysningen og afskærmende beplantning.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.4.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ejendommen og området

Ejendommen er beliggende i området Fakkegrav, vest for Vejle og syd for landbyen Stouby ud mod Vejle Fjord. Ejendommen har et samlet areal på ca. 3,7 ha, og ligger i tilknytning til et mindre, let bebygget område, omgivet af skov og landbrugsmæssige arealer.

Den ansøgte placering er beliggende ca. 110 meter fra kysten, og søværts denne ligger to bygninger. Bebyggelsen på ejendommen fremstår som værende under opførelse. Parallelt med den ansøgte padeltennisbane ligger en garage. Umiddelbart syd for garagen ligger en større bygning.

Der er tidligere meddelt dispensation til at opføre 12 ferieboliger på ejendommen. Ferieboligerne på ejendommen er endnu ikke færdigopført. Det påbegyndte byggearbejde foregår syd og sydøst for den ansøgte padeltennisbane.

I BBR er bygningerne nummereret, henholdsvis [F2], [F3], [F4], [F5], [F6] og [F7]. Det er i BBR bemærket, at bygning [F5] er nedbrændt mellem 2012-2013.

Ifølge Hedensted Kommunes Kommuneplan for 2021-2033 er området anført som ferie- og kongrescenter. Området er i kommuneplanen udpeget som bevaringsværdigt kulturmiljø, og ny bebyggelse skal udformes og placeres under særlig hensyntagen til natur- og landskabsinteresser i området. Der er særligt lagt vægt på den kystnære beliggenhed.[4]

Ejendommen er endvidere beliggende i Natura 2000-område nr. 78 Skove langs nordsiden af Vejle Fjord (habitatområde nr. H67 og fuglebeskyttelsesområde nr. F45).[5]

2.2 Sagens forhistorie

I november 2012 nedbrændte en del af bebyggelsen på [V1] og i 2017 nedbrændte endnu en af bygningerne på matriklen. Bygningerne på ejendommen har tidligere været anvendt til fem beboelseslejligheder, badehotel med ferielejligheder, restaurant, mødelokaler og garager.

I tiden efter at [V1] nedbrændte i 2012, var ejeren i dialog med Naturstyrelsen for at afklare muligheden for genopførelse, herunder den fremtidige anvendelse af bygningerne. Efter flere projektilpasninger ansøgte ejeren den 2. september 2015 om dispensation til opførelse af ni boliger i form af kædehuse som erstatning for det delvist nedbrændte [V1].

Kystdirektoratet meddelte den 23. maj 2016 dispensation til opførelse af de ni boliger. Afgørelsen blev efterfølgende påklaget, og Miljø- og Fødevareklagenævnet ændrede ved afgørelse af 26. januar 2018 Kystdirektoratets dispensation til et afslag.[6]

Kystdirektoratet modtog den 20. juni 2018 en ny ansøgning om dispensation til opførelse af otte helårsboliger. Kystdirektoratet meddelte den 12. december 2018 afslag på det ansøgte.

Afgørelsen blev påklaget til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, der den 6. november 2019 stadfæstede Kystdirektoratets afslag.[7]

Et flertal i Miljø- og Fødevarerklagenævnet fandt, at der var tale om nyopførelse, da det ansøgte projekt ville indebære dels en større ombygning med en ændret udformning og karakter, dels en opførelse af bygninger med en anden anvendelse end den eksisterende.

Kystdirektoratet meddelte den 28. april 2020 dispensation til etablering af 12 ferieboliger med tilhørende faciliteter, herunder renovering af en eksisterende tennisbane på samme ejendom. [8] Direktoratets afgørelse blev påklaget, og Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæstede den 29. januar 2021 direktoratets afgørelse.[9]

Et flertal i Miljø- og Fødevarerklagenævnet fandt, at der var tale om et sådant særligt tilfælde, der kunne begrunde en dispensation. Flertallet lagde vægt på, at det ansøgte blev placeret inden for eksisterende sokler med ca. samme størrelse og karakter som det tidligere byggeri, og at der var tale om ferieboliger, hvorefter belastningen af området vil være mindre end, hvis der havde været opført boliger.

Et mindretal på ét nævnsmedlem fandt, at projektet ville medføre en negativ påvirkning af området, og at der var tale om et stort og markant byggeri.

2.3 Den påklagede afgørelse

Kystdirektoratet har den 10. marts 2022 i medfør af naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, jf. § 65 b, stk. 1, meddelt afslag på lovliggørende dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til en etableret padeltennisbane. Der er samtidig meddelt et påbud om lovliggørelse af forholdet efter naturbeskyttelseslovens § 74, stk. 1.

Det fremgår af den påklagede afgørelse, at sagen er indledt på baggrund af en anmeldelse af 31. oktober 2021. Kystdirektoratet har på baggrund af anmeldelsen vurderet, at renoveringen af tennisbanen ikke er i overensstemmelse med direktoratets dispensation af 28. april 2020.

Det fremgår af anmeldelsen, at klager 1 ikke har renoveret tennisbanen i overensstemmelse med dispensationen, men derimod opført et andet anlæg som fremstår mere markant i kystlandskabet. Det er videre oplyst, at der med det nye anlæg er opsat fire lysmaster med kraftige projektører, samt at det nyopførte anlæg allerede er taget i brug, førend ferieboligerne på ejendommen er færdigopført. Ifølge anmeldelsen har brugerne af padeltennisbanen ikke nogen tilknytning til ferieboligerne, hvorfor der ikke er nogen sammenhæng mellem padeltennisbanen og ferieboligprojektet.

Det er endvidere anført i anmeldelsen, at der på området øst for padeltennisbanen er etableret en asfalteret parkeringsplads med et bordbænkesæt, og i forbindelse med etableringen heraf, er der sket en ulovlig terrænregulering.

Kystdirektoratet har i forbindelse med sagens behandling anmodet Hedensted Kommune om at redegøre for deres behandling af klagesagen vedrørende landzonetilladelse til projektet. Kommunen har i den forbindelse oplyst, at det er kommunens vurdering, at der ikke er tale om en ændret anvendelse ved ændring fra tennisbane til padeltennisbane, samt at ændringen ikke kræver en landzonetilladelse. Kommunen har på den baggrund givet byggetilladelse til padeltennisbanen. Det fremgår videre, at kommunen efterfølgende har oplyst over for klager 1, at lysmasterne ved banen kræver landzonetilladelse, hvorfor disse ikke er omfattet af byggetilladelsen.

Kystdirektoratet har efterfølgende partshørt klager 1.

Klager 1 har i partshøringsbreve til Kystdirektoratet af 9. december 2021 og 23. januar 2022 oplyst, at padeltennisbanen er opført inden for rammerne af den eksisterende tennisbane, at den er opført med trådhegn og plexiglas på dele af banen, at der ikke er tale om et asfalteret areal, men en holdeplads belagt med knust granit, og at belysningen på padeltennisbanen har været benyttet som belysning i forbindelse med det øvrige byggeprojekt på ejendommen. Klager 1 har desuden anført, at belysningen vil blive rettet mod banen, når byggeriet er færdigt, samt at belysningen vil blive afskærmet. Klager 1 har på baggrund af det varslede afslag oplyst, at plexiglasset kan beklædes med mat foliering, som kan mindske genskinnet fra solen.

Kystdirektoratet har i afgørelsen vurderet, at det ansøgte ikke i sig selv, eller i forbindelse med andre planer og projekter, kan påvirke Natura 2000-området væsentligt. Direktoratet har i deres vurdering lagt vægt på, at der tidligere har været en tennisbane på det ansøgte areal. Direktoratet har som følge heraf ikke foretaget en konsekvensvurdering af det ansøgte. Direktoratet har videre vurderet, at den ansøgte padeltennisbane ikke vil medføre beskadigelse eller ødelæggelse af planter eller yngle- eller rasteområder for de dyrearter, der fremgår af habitatdirektivets bilag IV. Direktoratet har ved vurderingen lagt vægt på, at det ansøgte område efter direktoratets vurdering, ikke er et potentielt levested for bilag IV-arter.

Kystdirektoratet har videre vurderet, at padeltennisbanen ikke er omfattet af den lempeligere dispensationsadgang i naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 3, nr. 7.

Direktoratet har desuden vurderet, at der ikke er tale om et sådant særligt tilfælde, der kan begrunde en dispensation fra strandbeskyttelseslinjen. Direktoratet har ved vurderingen lagt vægt på, at padeltennisbanen adskiller sig markant fra en almindelig tennisbane, idet padeltennisbanen er højere, mere lukket og kompakt end en almindelig tennisbane. Videre

har direktoratet lagt vægt på, at indhegningen består delvist af plexiglas og delvist af et markant trådhegn. Direktoratet har desuden bemærket, at det forhold, at det ansøgte arealmæssigt er mindre end en almindelig tennisbane, ikke kan føre til en anden vurdering.

Videre har Kystdirektoratet vurderet, at foliering af plexiglassiderne, vil medføre, at selve padeltennisbanen vil fremstå mere markant i kystlandskabet, samt at en fjernelse af lysmasterne ikke kan føre til et andet resultat.

Afslutningsvist har Kystdirektoratet vurderet, at en dispensation vil kunne skabe en uønsket præcedenseffekt.

2.4 Klagens indhold

2.4.1 Klager 1

Klager 1 har anført, at Kystdirektoratet har meddelt klager 1 dispensation til at genopføre et feriecenter med fokus på turismevirksomhed efter en brand på ejendommen. Hertil har klager 1 oplyst, at der er givet byggetilladelse fra Hedensted Kommune til opførelse af padeltennisbanen.

Klager 1 har videre anført, at en padeltennisbane er mindre end en almindelig tennisbane, samt at det er nødvendigt med glas i enderne af banen af hensyn til spillet. Klager 1 har desuden bemærket, at der kan monteres genskinsafvisende folie på glasset, samt at det ikke vil være muligt at se padeltennisbanen fra kysten, når det øvrige byggeri på ejendommen står færdigt.

Endvidere har klager 1 anført, at hegnet på en almindelig tennisbane er fire meter højt, hvor højden på padeltennisbanens sider er mindre. Langsiderne måler tre meter i højden og enderne består af to fire meter høje glasvægge. Det er klager 1's opfattelse, at en almindelig tennisbane er mere dominerende end den ansøgte padeltennisbane.

Videre har klager 1 bemærket, at belysning er en forudsætning for, at banen kan benyttes hele året. Belysningen vil være rettet direkte mod banen og svare til belysningen på en almindelig tennisbane. Hertil har klager 1 bemærket, at der vil blive installeret et automatisk bookingsystem, som medfører, at lyset kun vil være tændt, når banen er i brug.

Afslutningsvist har klager 1 anført, at der efter naturbeskyttelsesloven kan meddeles dispensation til at opføre mindre anlæg til turismevirksomheder i tilknytning til ejendommens hovedbebyggelse.

2.4.2 Klager 2

Klager 2 har anført, at naturbeskyttelseslovens § 65 b stk. 3, nr. 7 bør finde anvendelse, da Kystdirektoratet har vurderet, at anlægget ligger inden for 15 meter af ejendommens hovedbebyggelse. Klager 2 er af den opfattelse, at en padeltennisbane ikke adskiller sig markant fra en almindelig tennisbane.

Klager 2 har oplyst, at padeltennisbanen fremstår tydeligere på ejendommen, fordi der ikke er bevoksning rundt om banen. Klager 2 er dog af den opfattelse, at banens materialer falder naturligt ind i omgivelserne.

Videre har klager 2 anført, at klager 2 den 15. juni 2020 har meddelt landzonetilladelse til at opføre det omhandlede feriecenter. I den forbindelse har klager 2 vurderet, at det samlede ansøgte projekt bl.a. vil understøtte turismen og give muligheder for overnatning i lejligheder samt afbenyttelse af fællesaktiviteter. Klager 2 har hertil bemærket, at den ansøgte padeltennisbane er i overensstemmelse med en reoveringen af den oprindelige tennisbane, hvorfor padeltennisbanen ikke har krævet en ny landzonetilladelse.

Klager 2 har desuden bemærket, at et eventuelt genskin fra plexiglasset ikke vil påvirke kystlandskabet væsentligt, idet padeltennisbanen er beliggende på en afskærmet placering i forhold til kysten.

Klager 2 har endvidere bemærket, at der ikke er meddelt hverken bygge- eller landzonetilladelse til at opstille lysmaster ved padeltennisbanen. Klager 2 har derfor bedt klager 1 om at ansøge herom særskilt.

Afslutningsvis har klager 2 fremført et forslag til Kystdirektoratet om, at der kan meddeles dispensation med vilkår om, at der sker beplantning i området, og at der alene vil være lys på banen i bestemte tidsrum.

2.5 Kystdirektoratets bemærkninger til klagen

Kystdirektoratet har i bemærkninger af 8. april 2022 til klagen anført, at direktoratet har modtaget to klager over afgørelsen, og at disse er blevet behandlet samlet. Videre har direktoratet til det af klager 1 anførte om, at hegnet omkring en almindelig tennisbane har en højde på fire meter bemærket, at direktoratet på baggrund af skråfotos har opmålt dette til at have en højde på tre meter. Videre har direktoratet bemærket, at der ligeledes ikke var etableret belysning på tennisbanen.

Kystdirektoratet har endvidere bemærket, at der ikke er praksis for at meddele dispensation til at opsætte duge omkring tennisbaner inden for strandbeskyttelseslinjen.

Afslutningsvis har Kystdirektoratet til det af klager 2 anførte om etablering af slørende beplantning bemærket, at der ikke er praksis for at dispensere til sådanne foranstaltninger inden for strandbeskyttelseslinjen.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

Følgende medlemmer af Miljø- og Fødevareklagenævnet har deltaget i sagens behandling: formand Jette R. Uhrenholt (formand), landsdommerne Eva Staal og Olaf Tingleff, samt de læge medlemmer Pelle Andersen-Harild, Lene Hansen, Else Marie Larsen og Jens Vibjerg.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har den 14. juni 2022 foretaget besigtigelse af [A1], 7140 Stouby i Hedensted Kommune.

3.1 *Indledende bemærkninger*

Det fremgår af naturbeskyttelseslovens § 86, stk. 1, nr. 3, at kredsen af klageberettigede bl.a. omfatter offentlige myndigheder. Det følger af lovforarbejderne, at en klageadgang for offentlige myndigheder forudsætter, at myndigheden har en ressortmæssig interesse i sagen. [10]

Et enigt nævn finder, at Hedensted Kommune (klager 2) ud fra en konkret vurdering af kommunens interesse i sagen, ikke er klageberettiget efter naturbeskyttelseslovens § 86, stk. 1, nr. 3. Nævnet har herved lagt vægt på, kommunen ikke har den fornødne generelle ressortmæssig interesse i den konkrete sag.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder endvidere ikke anledning til at tilsidesætte Kystdirektoratets vurdering af, at den opførte padeltennisbane ikke er omfattet af den tidligere meddelte dispensation til reovering af den oprindelige tennisbane på den ansøgte placering. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at dispensationen til reovering var betinget af, at der netop var tale om reovering af det oprindelige anlæg.

3.2 *Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger*

Naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, indeholder et generelt forbud mod at foretage ændring i tilstanden af arealer inden for strandbeskyttelseslinjen, herunder foretage bebyggelse, udstykning, matrikulering og arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Formålet med bestemmelsen er at sikre en friholdelse af strandene og de umiddelbart bagvedliggende kystområder mod indgreb, der ændrer den nuværende tilstand og anvendelse.

Efter naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1, kan der kun i særlige tilfælde meddeles dispensation fra strandbeskyttelseslinjen. Der kan derfor kun dispenseres, hvis særlige forhold taler for det, herunder hvis der er tale om et nødvendigt formål, som bør gå forud for den generelle beskyttelsesinteresse, og der ikke ved en dispensation skabes præcedensvirkning i strid med det generelle formål med reglerne. Bestemmelsen administreres i praksis meget restriktivt.

Det følger af naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 3, nr. 7, at der uanset § 65 b, stk. 1, kan gøres undtagelse fra § 15, stk. 1, til placering af mindre anlæg til eksisterende turismevirksomheder i tilknytning til hovedbebyggelsen på virksomhedens ejendom. Sådanne anlæg kan f.eks. være en pavillon, en tennisbane, en swimmingpool, en petanquebane eller borde og stole.

Det følger af bemærkningerne til naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 3, at det er en betingelse for, at den lempeligere dispensationsadgang i § 65 b, stk. 3, nr. 7 kan finde anvendelse, at det ansøgte i overensstemmelse med lovens formål skal varetage hensynet til naturen og kystlandskabet. Der kan i øvrigt ikke meddeles dispensation, hvis hensyn til bl.a. Natura 2000-områder og arter som fremgår af habitatdirektivets bilag IV, taler afgørende imod.

Et flertal i nævnet finder, at der kan meddeles dispensation til den etablerede padeltennisbane, efter den lempeligere dispensationsadgang i naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 3, nr. 7, med vilkår om, at belysningen på banen udelukkende er tændt i forbindelse med brug af banen til padeltennis når banen benyttes samt, at belysningen skal pege ned mod banen og alene benyttes til at belyse banen, hvorved arealerne rundt om banen friholdes fra lysindfald.

Et mindretal (Pelle Andersen-Harild) finder, at det nyetablerede anlæg er mere skæmmende end den tidligere tennisbane. Mindretallet ligger vægt på, at det nyopførte anlæg er mere dominerende i landskabet end den tidligere tennisbane med tilsvarende placering.

Det følger af habitatbekendtgørelsens § 6, stk. 1, jf. § 7, stk. 2, nr. 1, at der ikke kan gives dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, hvis det ansøgte projekt i sig selv, eller i forbindelse med andre planer og projekter, kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt. Vurderingen skal fremgå af afgørelsen, jf. bekendtgørelsens § 6, stk. 4.

Det følger endvidere af habitatbekendtgørelsens § 10, stk. 1, nr. 1, jf. § 7, stk. 2, nr. 1, at der ikke kan gives dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, hvis det ansøgte kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder i det naturlige udbredelsesområde for de dyrearter, der er optaget i habitatdirektivets bilag IV, litra a. Vurderingen i forhold til bilag IV-arter skal fremgå af afgørelsen, jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 2.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at padeltennisbanen ikke i sig selv, eller i forbindelse med andre planer eller projekter, vil påvirke Natura 2000-området væsentligt, eller i øvrigt medføre en beskadigelse/ødelæggelse af plantearter, eller yngle- eller rasteområde for de dyrearter, som fremgår af habitatdirektivets bilag IV. Nævnet har lagt vægt på, at der tidligere er meddelt dispensation til at opføre 12 ferieboliger på ejendommen med tilhørende forhold. Der er i vurderingen lagt vægt på, at det ansøgte er opført, hvor der tidligere har ligget en tennisbane.

3.3 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2.

3.4 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet afviser at realitetsbehandle klagen fra Hedensted Kommune (klager 2) over Kystdirektoratets afgørelse af 10. marts 2022 om afslag på lovliggørende dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til padeltennisbane, på matr. nr. [F1], Stouby, [A1], 7140 Stouby i Hedensted Kommune.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ændrer Kystdirektoratets afgørelse af 10. marts 2022 om afslag på lovliggørende dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til padeltennisbane, på matr. nr. [F1], Stouby, [A1], 7140 Stouby i Hedensted Kommune.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 1986 af 27. oktober 2021 om naturbeskyttelse.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevarerklagenævnet mv.

[4] https://dokument.plandata.dk/11_10335186_1641905077271.pdf
(https://dokument.plandata.dk/11_10335186_1641905077271.pdf) (side 589).

[5] <https://mst.dk/media/235478/n78-natura-2000-plan-2022-27-skove-langs-nordsiden-af-vejle-fjord.pdf> (<https://mst.dk/media/235478/n78-natura-2000-plan-2022-27-skove-langs-nordsiden-af-vejle-fjord.pdf>)

[6] NMK-500-00705.

[7] 19/00283 og 19/00284.

[8] Kystdirektoratets J.nr. 20/00544-9.

[9] 20/06403.

[10]

https://www.folketingstidende.dk/samling/19911/lovforslag/L70/19911_L70_som_fremsat.pdf
(https://www.folketingstidende.dk/samling/19911/lovforslag/L70/19911_L70_som_fremsat.pdf),
side 69 i PDF.

Sag:

22/04029 og
22/04030

Dato:

5. juli 2022.

Emner:

NBL - beskyttelses...

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>).